కథ

గ్లాసియర్

- పెద్దింటి అశోక్ కుమార్

హఠాత్తుగా ఎదురుపడ్డ ఆమెను చూసి ఉల్కిపడ్డాడు శశాంక్. బ్రేకును బలంగా నొక్కాడు. అడుగు దూరంలో కారు కీసుమని ఆగిపోయింది. ఆ శబ్దానికి అందరూ అటువైపు చూసారు.

శశాంక్ మాత్రం ఆశ్చర్యంగా ఆమెనే చూస్తున్నాడు.

'వసంత టీచర్' అతడి పెదాలు అస్పష్టంగా పలికాయి.

ఆమె కారుకు అడుగు దూరంలోనే ఉంది. రోడ్డును క్రాస్ చేసి పక్క సందులోకి పోబోతుంది. ఒక్కక్షణం ఆలస్యం జరిగినా కారు ఆమెను ఢీ కొట్టేదే. ఆ కుదుపునకు వెనకసీట్లో కునికిపాట్లు పడుతున్న జయమ్మ తూలి పడబోయి నిలదొక్కుకుంది. ఏం జరిగిందని భయంగా ముందుకు చూసింది. చుట్టుపక్కల వాళ్లు ఆసక్తిగా చూసారు. వెళ్లిపోతున్న ఆమె వైపు అవునా కాదా అన్నట్టు చూసాడు శశాంక్. టక్కున కిందికి దిగాడు శశాంక్. పిలుద్దామనుకున్నాడు. కాళ్లకు చెప్పులు లేవు. మురికిగా బట్టలు. జడలు గట్టుకుపోయిన జుట్టు. తెలిసున్న మొహం కాబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే శశాంక్ కూడా పిచ్చిది అనుకునే రూపం. ఆ రూపమే శశాంక్ గొంతును నొక్కింది.

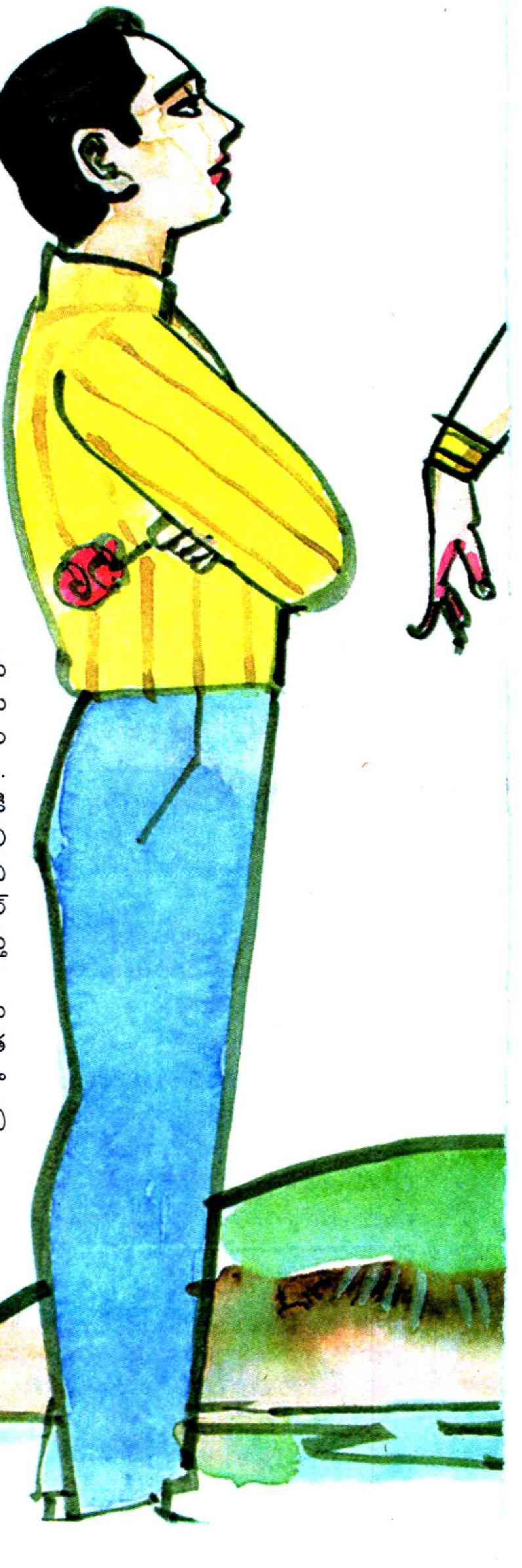

సంది మలుపు తిరిగి మెయిన్‌రోడ్ ఎక్కిన వసంత జనంలో కలిసి పోయింది. ఆమె కనుమరుగయ్యేవరకు అతడి చూపు స్టీరింగ్ వైపు తిరగలేదు. కారు అద్దాలు దించి అటూ ఇటూ చూసిన జయమ్మ 'శశీ.. ఏమయిందిరా...' అని అడిగింది.

గేరు మారుస్తున్న శశాంక్ క్షణం ఆగి తల్లివైపు చూసాడు. తల్లి అతడి మొహంలో అమితమైన ఉద్వేగాన్ని చూసింది. అదే ఉద్వేగంతో 'అమ్మా... వసంత టీచర్ ఇలా అయిపోయిందేంటీ...' అంటూ వివరాలు చెప్పాడు.

'వసంత' అన్న పేరు మాత్రమే వినిపించింది తల్లికి. 'వసంతా... ఎక్కడా...' అంటూ బయటకు చూసింది. వసంత కనిపించలేదు.

కారు ముందుకు పోతుంది. శశాంక్ కళ్లల్లో వసంత రూపమే కదులుతుంది. ఇరవై ఏళ్ల కింది మాట. అప్పుడు శశాంక్ పదవ తరగతి. సోషల్‌కు కొత్త టీచర్ వచ్చిందంటే ఆసక్తి. ఎలా ఆటపట్టించ వచ్చనే ఆలోచన. అప్పటికి శశాంక్ ఆకతాయి తనం మీద ప్రిన్సిపల్‌కు ఎన్నో ఫిర్యాదులు. తల్లిదండ్రులను పిలిపించాడు కూడా. శశాంక్‌కు చదువురాదని వారు ఎప్పుడో నిర్ధారించుకున్నారు. టెంత్ పూర్తయితే ఏ మెకానిక్ పనో నేర్పి ఓ షెడ్డును పెట్టాలనే ఆలోచనలో ఉన్నారు. ప్రిన్సిపల్‌కు ఏదో ఒకటి నచ్చ చెపుతున్నారు.

సన్నజాజి పరిమళంలా వచ్చింది వసంత టీచర్. వయసు ఇరువైకి అటు ఇటూ ఉంటుంది. పిల్లల్లో కలిసిపోయింది. శశాంక్ మంత్ర ముగ్ధుడై పోయాడు. ఆమెను మరి మరీ చూడాలనిపించేది. ఆమెతో మాట్లాడాలనిపించేది. ఆమె పొగిడితే ఎక్కడలేని ఉత్సాహం వచ్చేది. తిడితే ఎక్కడలేని నీరసం వచ్చేది. చదువుకోడానికి ఇంటికి రమ్మనేది. ఆమె ఎదురు పడినప్పుడల్లా ఏదో తెలియని ఉద్వేగం. పాఠం చెబుతుంటే ఆమెను చూడాలనిపించేది. అందం. అందాన్ని మించిన ఆకర్షణ. ప్రిన్సిపల్ ఎప్పుడూ ఆమె వెంటే తిరిగే వాడు. అతడిని చూస్తే కోపంగా ఉండేది.

నెలరోజుల్లో శశాంక్‌లో చెప్పలేని మార్పు. ఆటలు బంద్. అల్లరి బంద్. తిరుగుడు బంద్. స్కూలు, వసంత టీచర్ ఇల్లు. అంతే! చదివినా చదవక పోయినా ఎప్పుడూ సోషల్ బుక్ చేతుల్లో ఉండేది. సోషల్ నోట్స్ నీట్‌గా రాసేవాడు.

'ఎక్కడరా వసంతా... ఏదీ' జయమ్మ రెట్టించి అడిగింది.

'ఇప్పుడేనమ్మా... కనిపించి

నట్టే కనిపించి మాయమయింది. అసలు ఆవిడనో కాదో..' అనుమానాన్ని వ్యక్తం చేసాడు.

'ఇక్కడే ఉంటున్నారు. ఇద్దరు బిడ్డల పెళ్లీలయిపోయాయి. అందరు ఒక స్థాయిలో ఉన్నారు. పాపం శంకర్ ఎంత కష్టపడ్డాడని. ఇప్పుడైనా సుఖంగా ఉందామనుకుంటే దీనికి పిచ్చి' జయమ్మ అన్నది. మరోసారి ఉలిక్కిపడ్డాడు శశాంక్. గేరు మార్చి కారును స్లో చేసి వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ 'వసంత టీచర్‌కు పిచ్చా...' అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

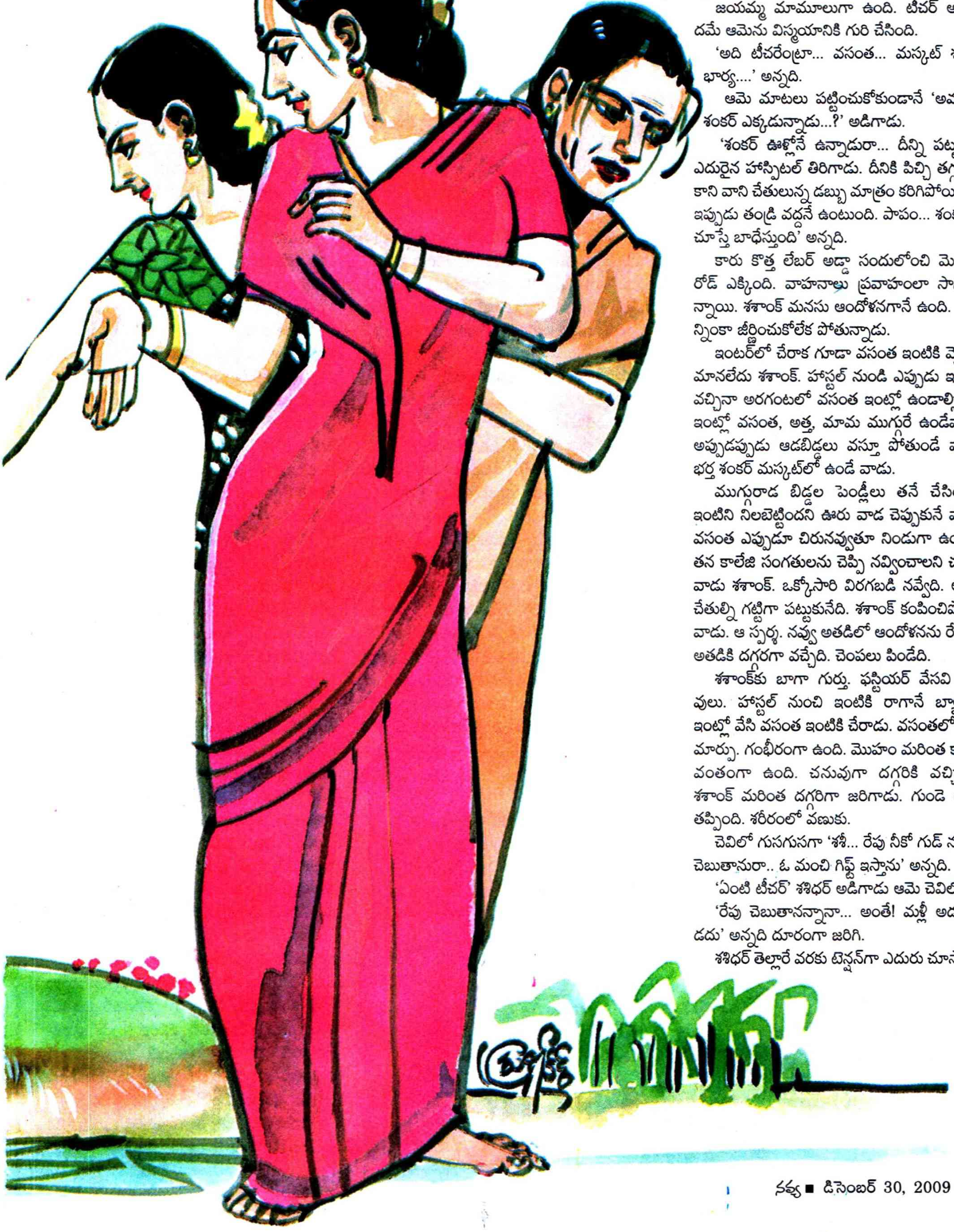

జయమ్మ మామూలుగా ఉంది. టీచర్ అన్నపదమే ఆమెను విస్మయానికి గురి చేసింది.

'అది టీచరేంట్రా... వసంత... మస్కట్ శంకర్ భార్య....' అన్నది.

ఆమె మాటలు పట్టించుకోకుండానే 'అమ్మా... శంకర్ ఎక్కడున్నాడు...?' అడిగాడు.

'శంకర్ ఊళ్లోనే ఉన్నాడురా... దీన్ని పట్టుకుని ఎదురైన హాస్పిటల్ తిరిగాడు. దీనికి పిచ్చి తగ్గలేదు కాని వాని చేతులున్న డబ్బు మాత్రం కరిగిపోయింది. ఇప్పుడు తండ్రి వద్దనే ఉంటుంది. పాపం... శంకర్‌ను చూస్తే బాధేస్తుంది' అన్నది.

కారు కొత్త లేబర్ అడ్డా సందులోంచి మెయిన్ రోడ్ ఎక్కింది. వాహనాలు ప్రవాహంలా సాగుతున్నాయి. శశాంక్ మనసు ఆందోళనగానే ఉంది. నిజాన్నింకా జీర్ణించుకోలేక పోతున్నాడు.

ఇంటర్‌లో చేరాక గూడా వసంత ఇంటికి వెళ్లడం మానలేదు శశాంక్. హాస్టల్ నుండి ఎప్పుడు ఇంటికి వచ్చినా అరగంటలో వసంత ఇంట్లో ఉండాల్సిందే. ఇంట్లో వసంత, అత్త, మామ ముగ్గురే ఉండేవారు. అప్పుడప్పుడు ఆడబిడ్డలు వస్తూ పోతుండే వారు. భర్త శంకర్ మస్కట్‌లో ఉండే వాడు.

ముగ్గురాడ బిడ్డల పెండ్లీలు తనే చేసిందని ఇంటిని నిలబెట్టిందని ఊరు వాడ చెప్పుకునే వారు. వసంత ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతూ నిండుగా ఉండేది. తన కాలేజి సంగతులను చెప్పి నవ్వించాలని చూసే వాడు శశాంక్. ఒక్కోసారి విరగబడి నవ్వేది. అతడి చేతుల్ని గట్టిగా పట్టుకునేది. శశాంక్ కంపించిపోయే వాడు. ఆ స్పర్శ. నవ్వు అతడిలో ఆందోళనను రేపేది. అతడికి దగ్గరగా వచ్చేది. చెంపలు పిండేది.

శశాంక్‌కు బాగా గుర్తు. ఫస్టియర్ వేసవి సెలవులు. హాస్టల్ నుంచి ఇంటికి రాగానే బ్యాగ్‌ను ఇంట్లో వేసి వసంత ఇంటికి చేరాడు. వసంతలో ఏదో మార్పు. గంభీరంగా ఉంది. మొహం మరింత కాంతివంతంగా ఉంది. చనువుగా దగ్గరికి వచ్చింది. శశాంక్ మరింత దగ్గరిగా జరిగాడు. గుండె లయ తప్పింది. శరీరంలో వణుకు.

చెవిలో గుసగుసగా 'శశీ... రేపు నీకో గుడ్ న్యూస్ చెబుతానురా.. ఓ మంచి గిఫ్ట్ ఇస్తాను' అన్నది.

'ఏంటి టీచర్' శశిధర్ అడిగాడు ఆమె చెవిలో.

'రేపు చెబుతానన్నానా... అంతే! మళ్లీ అడక్కూడదు' అన్నది దూరంగా జరిగి.

శశిధర్ తెల్లారే వరకు టెన్షన్‌గా ఎదురు చూసాడు.

అప్పటికి స్కూల్లో చదువుతున్నప్పటి భయం లేదు. చనువు పెరిగింది. మరునాడు లేస్తూనే ఇంటికి పరుగెత్తాడు.

చొరవగా 'ఇప్పుడు చెప్పు. ఏమిటా గుడ్ న్యూస్' అడిగాడు.

అతడిని అదోలా చూసింది వసంత. ఆమె చూపులో మొహంలో ఏదో మార్పు. అంతకు మించి భయం. చనువుగా ఆమెను దాటి వెళ్లాలని శశాంక్ ప్రయత్నం చేసాడు. అయస్కాంత సజాతి ధృవంలా ఆమె నాలుగు అడుగులు వెనక్కు వేసింది.

'రేపటి నుంచి మా ఇంటికి రాకు...' అతడికి అడ్డంగా నిలబడింది. శశాంక్ విస్మయంగా చూసాడు. ఆ కొన్ని క్షణాల్లోనే ఇద్దరి మధ్య ఎంతో దూరం. కొత్తగా అప్పుడే కలుసుకున్నట్టు 'ఏదో గుడ్ న్యూస్ అన్నారుగా ఇదేనా..' అన్నాడు.

'కాదు... కానే కాదు...' అంటూ తలు పేసుకుంది.

ఏదో ఉద్వేగాన్ని మనసులో అదిమి పెట్టుకో గలిగింది కాని కళ్లలోని భావాలను మాత్రం దాచుకోలేక పోయింది. తలుపు వేస్తుంటే ఆమె కళ్లలోకి చూసాడు శశాంక్. ఆకు చిట్టచివరి అంచును ఆనుకుని సాగిన మంచు బిందువులా ఒక నీటి చుక్క. ఆమె ఇంటికి పోనే పోవద్దనుకున్నాడు. ఆమెను కలువనే గూడదనుకున్నాడు. కాని మనసు ఆగలేదు.

అప్పటికింకా స్కూళ్లకు సెలవులు మొదలు కాలేదు. ఒంటి పూట బడి. వసంతను చూడాలని స్కూల్‌కు వెళ్లాడు శశాంక్. స్కూలు మానేసి వారం రోజులయిందని తెలిసింది. మరో వారంలో శంకర్ వచ్చాడని తెలిసింది.

శశాంక్ ఆలోచనల్లో ఉన్నాడు. కారు రాంనగర్ పెట్రోల్ బంక్ ముందు సందిలోకి తిరిగి ముద్దసాని రాంరెడ్డి విగ్రహం దాటి టెలిఫోన్ క్వార్టర్స్ వైపు వెళ్తుంది.

'అమ్మా.... వసంత టీచర్ ఎందుకిలా అయింది. ఆర్థికంగా ఇబ్బందులేం లేవు గదా..' స్పీడ్ బ్రేకర్ వద్ద స్లో చేసుకుంటూ అడిగాడు శశాంక్.

'పుష్కలమైన డబ్బు. ఈ కరీంనగర్‌లనే రెండు బిల్డింగులున్నయట. అప్పట్లో ఊర్లో పదెకరాల భూమి కొన్నారు. కొన్నిరోజులు వ్యవసాయం చేయించింది వసంత. పుష్కలమైన పంట తీసింది. అల్లం, పసుపు తీరొక్క కూరగాయలు. యాడాది కింద శంకర్ వచ్చినప్పుడు దాన్ని ప్లాట్లు చేసి అమ్మిండు. యాభై లక్షలు వచ్చినయట..'' జయమ్మ చెప్పుకు పోతుంది.

వింటుంటే విచిత్రంగా అనిపిస్తుంది శశాంక్‌కు.

ఆ నాటి వసంత రూపమే కళ్ల ముందు కదులుతుంది. వసంతను తను ఎన్ని రూపాల్లో చూసోడో గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నాడు.

సెలవుల తర్వాత కాలేజీలు మొదలయ్యాయి. దసరా సెలవులకు ఇంటికి వచ్చినప్పుడు వసంత టీచర్ ఇంటికి వెళ్లాడు. కాళ్లు ముందటిలా ముందుకు సాగలేదు.

వసంత లేదు. మరునాడు మాత్రం మార్కెట్‌లో కూరగాయలమ్ముతూ కనిపించింది. అదే అందం. అదే ఆకర్షణ. కాని ఆ పనిలో చూసాక ముందటి ఆరాధన కలుగలేదు. యధాలాపంగా శశాంక్‌ను చూసి నవ్వింది. ఆ నవ్వు ముందటిలా అతడిని కదిలించలేదు. శశాంక్‌ను పిలిచి మాట్లాడింది. ముందటిలా 'ఒరే' అనలేదు. పేరు పెట్టి పిలిచింది. చదువు గురించి కాలేజీ గురించి అడిగింది. 'హాస్టల్ ఫుడ్ బాగానే పడ్డట్టుంది. మంచి ఒళ్లు చేసావు. అప్పుడే పెద్దవాడివై పోయావు' అని నవ్వింది.

మాట... నవ్వు... చనువు... ఆమె ముందటిలానే ఉంది. ఏదో బేరం వస్తే ఒప్పించి, మెప్పించి అమ్మి శశాంక్‌తో మళ్లీ మాటల్లోకి దిగిపోయింది.

శశాంక్‌లో మాత్రం ముందటి స్పందనలేదు. ఆమె తక్కువగా కనిపిస్తుంది. తను ఆరాధించిన వ్యక్తిలా కనిపించడం లేదు.

నువ్వు చెబుతానన్న గుడ్‌న్యూస్ ఏమిటని అడగాలనుకున్నాడు. ఎప్పుడు మాట్లాడినా టీచర్ అనో, మీరు అనో సంబోధించే వాడు. ఇప్పుడు అలా పిలవాలనిపించడం లేదు. 'ఎక్కడికి రా... ఎక్కడికి వెళ్తున్నాం...' జయమ్మ మాటలతో ఉలిక్కిపడ్డాడు శశాంక్.

అప్పటికి కారు ప్రగతినగర్ సందిలోకి తిరగకుండా డ్యాం కట్టవైపు సాగిపోతుంది. వెంటనే స్లో చేసుకుని టర్న్ తీసుకున్నాడు. కిరాణ దుకాణం ముందుకు వచ్చి లారెల్ స్కూల్ సందులోకి తిరిగి ఇంటి ముందుకు వచ్చాడు.

లోపల్నుంచి పరుగెత్తుకొచ్చింది సుప్రజ. 'అత్తయ్య... రండి.... బావున్నారా..' అంటూ చేతిలోని బ్యాగ్‌ను అందుకుంది సుప్రజ. ఇంట్లోకి నడుస్తూ భర్త వైపు తిరిగి 'ఇంత ఆలస్యమైందేంటి... బస్సు లేటా...' అంటూ భర్త మొహంలోకి చూసి ఆగిపోయింది.

శశాంక్‌లో ఏదో ఆందోళన. సుప్రజకు వసంత గురించి చెప్పబోతూ ఆగిపోయాడు.

'వాడు ఇల్లే మరిచిపోయాడమ్మా... నేను గుర్తు చేసాను కాబట్టి సరిపోయింది' నవ్వుతూ అన్నది జయమ్మ.

'ఇల్లేం ఖర్మ... ఇంట్లో మనుషులను కూడా మరిచిపోతాడు. ఇండ్లను నిలబెడుతున్న మెంటల్ డాక్టర్ గదా.....' సుప్రజ నవ్వింది.

జయమ్మ నవ్వుతూ 'మొన్న మన సర్పంచ్‌తో మా చిన్నవాడు కరీంనగర్‌లో కౌన్సిలర్ అన్నాను. ఏ వార్డుకమ్మా అన్నాడు' అన్నది.

అత్తా కోడళ్లు ఇద్దరూ నవ్వుకుంటున్నారు.

శశాంక్ మనసు మనసులో లేదు. ముళ్లమీద నడుస్తున్నట్టుగా ఉన్నాడు. వసంత టీచర్‌ను తను ఎప్పుడు మరిచిపోయాడో గుర్తు చేసుకున్నాడు. ఆలోచనలన్నీ మార్కెట్ వద్దకు వచ్చి ఆగిపోయాయి.

మార్కెట్‌లో ఆమెను చాలాసార్లు చూసాడు. కలిసిన ప్రతిసారి ఆమె మాట్లాడేది. మాట్లాడ్డం జీవితంలో ఒక భాగం అన్నట్టు అతి సహజంగా మాట్లాడేది. కొన్ని రోజుల తర్వాత ఇంట్లో కిరాణం దుకాణం పెట్టింది.

'పట్టుబట్టి ఆర్ట్స్ తీసుకున్నావు. ఎవడురా నీకు సలహా ఇచ్చింది' అన్నలు ఎప్పుడూ నవ్వుతూ అనేవారు. అన్నప్పుడల్లా వసంత టీచర్ గుర్తుకొచ్చేది. ఆమె ఇస్తానన్న స్వీట్ గిఫ్ట్ గుర్తుకొచ్చేది. రోజులు గడుస్తుంటే ఆమె జ్ఞాపకాలు మసకబారిపోయినా గిఫ్ట్ గురించిన ఆసక్తి మాత్రం ఎక్కువవుతూ వచ్చింది.

రకరకాల వయసులో రకరకాల ఆలోచనలు. ఎమ్మే సైకాలజీ చేస్తుండగా ఆ గిఫ్ట్ ఒక ముద్దు అనుకున్నాడు. హిప్నాటిజంలో డాక్టరేట్ చేస్తుండగా ఆ గిఫ్ట్ ఏమిటో తెలుసుకోవాలన్న ఆలోచన వచ్చింది. అది ఆసక్తిగా మారింది.

కౌన్సెలింగ్ సెంటర్ పెట్టాక ఇంటికి వెళ్లినప్పుడు వసంతను కలుసుకున్నాడు. ఇంట్లో పిండిగిర్నీ గ్రైండింగ్ మిషిన్ పెట్టినట్టున్నారు. ఎవరో మొక్కజొన్నలు తెస్తే పిండి ఆడిస్తుంది. కూర్చోమని మొహం కడుక్కుని వచ్చింది. అదే అందం ఆదే ఆకర్షణ. కొద్దిగా ఒళ్లు చేసింది. పాపిట్లో ఒకటి రెండు వెండి తీగలు.

శశాంక్‌కు ఎలాంటి ఉద్విగ్నత లేదు. ఆందోళన లేదు. ఆమె ఎదురుగా వచ్చి నిలబడ్డా, నవ్వినా ఆత్రుతగా లేదు. ఇంట్లో వదినెలతో మాట్లాడుతున్నట్టుగానే ఉంది. కాని విచిత్రంగా వసంతనే వణికిపోతుంది. బిడియపడుతుంది. వసంత 'మీరు' అంటూ బహువచనంతో మాట్లాడుతుంది. అలా అనకూడదన్న చనువును తీసుకోలేక పోతున్నాడు శశాంక్.

ఆమె తడబడుతుంది. టీ తెచ్చి ఇచ్చింది.

'నేను ఈ రోజు ఈ స్థాయిలో ఉండడానికి కారణం మీరే' అని మాత్రం అన్నాడు. అది ఒప్పుకు

నేంత స్థాయిలో కూడా ఆమె లేదు. ఒప్పుకుంటే ఆ వైపునుంచి నాలుగు మాటలు మాట్లాడాలనుకున్నాడు. సంభాషణ పొడిగించవచ్చనుకున్నాడు. అతడికి చదువు చెప్పినట్టు స్పృహ కూడా ఆమెకు లేదు.

'ఆ... నేను చెప్పిందేం లేదు. అంతా మీ పట్టుదల' అంది.

అప్పుడే హోటల్ రాజు మూడు స్టీల్ క్యాన్‌లు పట్టుకొని గ్రైండింగ్ కోసం వచ్చాడు.

'రేపటి నుంచి గ్రైండింగ్ కోసం రాకు' రాజుతో చెప్పింది వసంత.

'వామ్మో... మూడు నెల్లు ఎలా సచ్చేది..' అంటూ రాజు తల బాదుకున్నాడు.

'ఎలా చస్తావో... యాడ చస్తావో నీ ఇష్టం. అర్ధరాత్రి అపరాత్రి తెలీకుండా ఎప్పుడొస్తే అప్పుడు గ్రైండింగ్ చేసి ఎప్పుడిస్తే అప్పుడు తీసుకున్నాను. మూడు నెలలకే ఖాతా మార్చుకు' అంటూ అతడి వెంట కదిలింది.

అడగాలనుకున్నది అడగలేక పోయాడు శశాంక్. ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

'టీ చల్లారిపోతుంది... ఏమిటా పరధ్యాన్నం...' మందలించింది సుప్రజ.

ఉలిక్కిపాటుగా టీని అందుకుని రెండు గుక్కల్లో కప్పును ఖాళీ చేసాడు శశాంక్. తల్లి ఏదో చెప్పబోతుంటే అడ్డుపడి 'అమ్మా... వసంత టీచర్‌కు పిచ్చి ఎప్పుడు మొదలయింది..' అడిగాడు.

మరోసారి విస్మయంగా చూసిన జయమ్మ 'ఏడాది దాటిందిరా... అంత డబ్బును ఒక్కసారిగా చూస్తే మతి చలించిందని కొందరు... ఎవరో ఓర్వలేక చేతబడి చేసారని కొందరు.... రకరకాల మాటలు... ఏది ఏమైనా వసంత జీవితంలో చాలా కష్టపడ్డదిరా..' చెబుతూనే ఉంది.

సుప్రజకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది. పెళ్లయ్యాక నెల అటూ ఇటూ తప్ప ఊర్లో ఎప్పుడూ ఉన్నది లేదు. 'ఎవరీ వసంత' అని ఆలోచిస్తుంది.

శశాంక్ బయటకు వచ్చి కారెక్కాడు. పది నిమిషాల్లో కారు సెయింట్ జాన్ స్కూల్ దాటి ఆల్ఫోన్స్ పక్క సందు ముందు ఆగింది. ఇంతకు ముందు అతడు వసంతను చూసింది అక్కడే!

అలా ఆగాడో లేదో... ఇలా కనిపించింది వసంత. దగ్గరగా వచ్చింది.

ఆమెను పిలవాలనుకున్నాడు శశాంక్. ఏమని పిలవాలని సందేహం... సంశయం. పిలవడానికి గొంతు పెగలలేదు. ఆ వసంతకు ఈ వసంతకు పోలికే లేదు. ఈ వసంత ముసలిదై పోయింది. చూపులో నిర్లిప్తత. బొక్కల తప్ప మాంసం లేదు. దాటి పోతుంది. పిలవాలి ఎలా...? మళ్లీ కనిపించదేమో... ఒక క్షణం ఆగితే బాగుండు... వసంతా... వసంతా... శశాంక్ గొంతునుంచి పిలుపు తన్నుకు రాలేదు. పిలిచి మాత్రం ఏం చేయగలను అని ప్రశ్నించుకున్నాడు. ఆమె కోసం అంత దూరమైతే వచ్చాడు. ఇప్పుడు కలవడం అవసరమా అనుకుంటున్నాడు.

వసంత వెళ్లిపోయింది. నిమిషంలో మాయమైపోయింది. శశాంక్ వెళ్లిపోదామను కున్నాడు. వెళ్లాలనిపించడం లేదు. డబ్బు ఉండి, చక్కటి కుటుంబం ఉండి అన్నింటికి మించి గుండె నిబ్బరం ఉన్న వసంత ఇలా ఎందుకయిందన్న ప్రశ్న జుగుప్సను, జాలిని మించి అతడిని వేధిస్తుంది. సజిషన్ థెరఫిస్ట్‌గా, హిప్నాటిస్ట్‌గా అతడిని నిలదీస్తుంది.

'వసంతా నాకెప్పుడూ ఒక ప్రశ్ననే' అనుకున్నాడు. పోవాలా ఉండాలా వెతకాలా అని ఆలోచించుకుని నిర్ణయించుకునేలోపే వసంత మళ్లీ వచ్చింది. ముందు నుంచే వెళ్లిపోయింది.

ఆమెను అంచనా వేసుకుని ఆ లక్షణాలేమిటో ఊహించుకునే లోపే మళ్లీ వెనక్కి తిరిగి వచ్చింది. తల తిప్పడం లేదు. ఎటూ చూడడం లేదు. ఎక్కడా ఆగడం లేదు. రోడ్డు వెంట కొద్దిదూరం వెళ్తుంది. వెనక్కి తిరుగుతుంది. సందిలోకి వెళ్తుంది. మళ్లీ వెనక్కి వస్తుంది.

రోడ్డు మీద ఎక్కడ మలుపు తిరుగుతుందో చూసాడు శశాంక్. చివరగా ఉన్న ఒక ఇంట్లోకి వెళ్తుంది. రెండు మూడు నిమిషాల్లో బయటకు వస్తుంది.

చూస్తుంటే ఆసక్తి పెరుగుతుంది శశాంక్‌కు. ముందుగా అదో ఎక్జయిట్ అనుకున్నాడు. అది దాటిన లక్షణాలు కనిపిస్తుంటే హిస్టీరియా అనుకున్నాడు. ఆమె నడకను చూస్తుంటే ఎక్కడా రోడ్డు ఎక్కడం లేదు. సేఫ్‌గా ఉన్నచోటనే క్రాస్ చేస్తుంది. హిస్టీరియాలో కన్వర్షనా డిసోసియేషనా అని తర్కించుకుంటుంటే 'నీకు అవసరమా...?' అని మనసు అడ్డం తిరిగింది.

అన్ని పరిధులను దాటి ఆ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు శశాంక్. ఇల్లు చిన్నదైనా బాగుంది. హాల్లో ఒక వ్యక్తి కూర్చుని ఉన్నాడు. చూడగానే అతడు వసంత తండ్రిగా గుర్తించాడు శశాంక్. వైరాగ్యం తర్వాత, ప్రపంచంలోని అన్ని భ్రమలను ఒదిలించుకున్న తర్వాత, ఇదంతా మిథ్య అని తెలుసుకున్న తర్వాత మనిషి ఎంత ప్రశాంతంగా ఎంత నిండుగా ఉంటాడో అంత నిండుగా ఉన్నాడు అతడు. శశాంక్‌కు ఆశ్చర్యమనిపించింది.

శశాంక్‌ను చూసి 'ఎవరు బాబు' అన్నాడు.

శశాంక్ తనను తాను పరిచయం చేసుకుని వసంత గురించి చెప్పి కూర్చున్నాడు. అతడు పని మనిషిని పిలిచి కాఫీ తెప్పించాడు. వసంత గురించి తనే కదిలించాడు శశాంక్. వయసు డెబ్బయిపైనే ఉంటుంది. ఇంట్లో తండ్రీ కూతుళ్లిద్దరూ పని మనిషి మాత్రమే ఉన్నట్టున్నారు. అతడు లేవలేని స్థితిలో ఉన్నట్టున్నాడు. గొంతు వణుకుతుంది. చెవులు వినపడటం లేదు. చూపు గూడా ఆనడం లేనట్టుంది.

వసంత గురించిన స్పృహ లేనట్టుగానే మాట్లాడాడు అతడు. అరగంటలో వచ్చే రైలు కోసం రైల్వేస్టేషన్లో కూర్చున్న వ్యక్తిని స్టేషన్ సమాచారం అడిగినట్టుగా అనిపించింది. చివరగా చూస్తే మాత్రం ఆయన కళ్లల్లో తడి కనిపించింది.

'డాక్టరుకు చూపించారా..?' అడిగాడు శశాంక్.

సమాధానంగా అతడు పనిమనిషికి సైగ చేసాడు. ఆ సైగను ఎన్నోసార్లు చూసినట్టు, అది అలవాటయినట్టు ఒక ఫైళ్ల కట్టను తెచ్చి ముందుంచింది పని మనిషి.

రిపోర్ట్స్ అన్నీ వసంత పిచ్చిదనే చెబుతున్నాయి. చాలామంది డాక్టర్లు చాలా హాస్పిటల్స్. బ్రెయిన్ స్కాన్. శరీర అవయవాలన్నీ స్కాన్. కరెంట్‌షాక్స్. మత్తు మందులు... ఇంకా శశాంక్‌కు తెలియనివి ఏవేవో ఉన్నాయి. రిపోర్ట్స్ చూస్తుంటే వసంత వచ్చింది. ఆమెనే పరిశీలనగా చూసాడు శశాంక్. అడుగుదూరంలో వున్న వస్తువులు మాత్రమే కనిపిస్తున్నట్టు అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వచ్చింది. బాత్‌రూం ముందుకు వెళ్లింది. కాళ్లు కడుక్కుంది.

'వసంతా... నేను శశాంక్‌ను.. మీ స్టూడెంట్‌ను' పిలిచాడు శశాంక్. వసంత తిరిగి చూడలేదు. ఆమెలో స్పందన లేదు. హాల్లోకి వచ్చింది. గోడకు వేళ్లాడుతున్న ఫొటోలను చూసుకుంది. పిలిచినా వినిపించుకోకుండా వెళ్లిపోయింది. కీ ఇస్తే తిరిగే మర బొమ్మలా అనిపించింది.

శశాంక్‌కు విచిత్రంగా అనిపించింది. ఆమె తండ్రిగాని పని మనిషిగాని ఇది మామూలే అన్నట్టుగా ఉన్నారు. ఏదో అనుమానం వచ్చి గోడలకు తగిలేసిన ఫొటోలను చూసాడు శశాంక్.

ఆ గోడకు ఫొటోలు పది వరకున్నాయి. అన్ని వసంత ఫొటోలే. చదువు చెబుతున్నప్పుడు, కూరగాయలు అమ్ముతున్నప్పుడు, కిరాణం అమ్ముతున్నప్పుడు, గిర్నీ నడుపుతున్నప్పుడు, వ్యవసాయం చేస్తున్నప్పుడు రకరకాల పనుల్లో ఉన్నప్పుడు దిగినవి.

జెనీలియా కొత్త అలవాటు

జెనీలియా టాలీవుడ్‌లో అడుగు పెట్టిన తరువాత ఇంత వరకూ ఏ నిర్మాత కూడా ఆమెకు పూర్తి స్థాయిలో స్క్రిప్ట్ ఇవ్వలేదట! ఒక్క 'కథ' నిర్మాత జి.గంగరాజు మాత్రమే ఆమెకు స్క్రిప్ట్ ముందు ఇచ్చి ఆ తరువాత ఆమె అంగీకారం అడిగారట! ఈ విషయాన్ని జెనీలియా ఇటీవల స్వయంగా ఓ ఇంటర్వ్యూలో చెప్పింది. ఆ నిర్మాత 'మంచితనం' తనకు బాగా నచ్చిందని కూడా అంటోంది. ఇంత వరకూ ఏ నిర్మాత అలా 'ప్రవర్తించలేదనీ' చెప్పింది. ఇక నుంచి నిర్మాతలు పూర్తి స్క్రిప్టుతో వస్తేనే తాను సినిమాను అంగీకరిస్తాననీ, లేకపోతే అసలు ఆ సినిమానే చేయనని చెబుతోంది.

వాటిని ఎందుకు చూసింది అన్న అనుమానం మొదలయింది శశాంక్‌కు. ఆ అనుమానం ఎప్పుడైతే మొదలయిందే ఒక్కొక్కటిగా ఆమెకు సంబంధించిన ప్రశ్నలు మొదలయ్యాయి. వెంటనే తండ్రి వద్దకు వచ్చాడు శశాంక్.

'మీరంతా ఆమె మైండ్‌కే చికిత్స చేసారు. కాని మనసుకు చేయలేదు. మీరనుకున్నట్టు ఆమె పిచ్చిది కాదు. ఏవో జ్ఞాపకాలు ఆమెను వెంటాడుతున్నాయి' అన్నాడు శశాంక్.

తండ్రి స్పందించలేదు. నిర్వేదంగా చూసాడు. పని మనిషి మాత్రం దగ్గరకు వచ్చింది. 'చాలామంది డాక్టర్లకు చూపించారు బాబూ.... శంకర్‌బాబుకు ఈమె అంటే ప్రాణం. ఇప్పటికి వారం కోసారి వచ్చి ఏడుస్తూ వెళ్తాడు. పిలిస్తే పలకదు. కూర్చోమ్మంటే కొద్ది సేపు కూర్చుంటుంది. మళ్లీ ఇదే తిరగడం...' చెప్పింది.

'నిద్ర పోతుందా..' అడిగాడు శశాంక్.

'తెలియదు బాబు... రాత్రిపూట మాత్రం చీకటి పడగానే ఇంట్లోకి వచ్చి పడుకుంటుంది. పొద్దు పొడిచే వరకులెవ్వదు' అన్నది.

శశాంక్ ఆమె పేరును తెలుసుకున్నాడు. నందమ్మ అని చెప్పింది. రాత్రి పగలు ఇక్కడే ఉంటానని చెప్పింది. 'వసంత ఏదో సంఘటనతో మానసిక వేదనకు గురయిందమ్మా... అది తెలుసుకుంటే చికిత్స చేయడం తేలిక. మీరనుకుంటున్నట్టు ఆమె పిచ్చిది కాదు. నేను కూడా డాక్టరునే... ఆమె ఏ విషయంగా బాధ పడుతుందో తెలిస్తే నెల రోజుల్లో మామూలు మనిషిని చేస్తాను' అన్నాడు శశాంక్.

ఆమె అతడివైపు ఆసక్తిగా చూస్తూ 'వీళ్ల నాకు బాగా తెలుసుబాబూ.... ఒక రకంగా బంధువులే! నాకు తెలిసి వసంతకు బాధపెట్టే సంఘటన ఏదీ జరగలేదు. భర్త అత్త మామ ఆడబిడ్డలు ఎవరైనా వసంత మాట వినే వారే కాని నొచ్చినోట మాటనలేదు. ఈ అమ్మ ఎంతంటే అంత. భర్త ఇంటి పట్టున లేక సంసారమంత తనే నడిపింది. తను అత్తవారింటి అడుగు పెట్టిన్నాడు అది పూరి గుడిసె. కుప్పలుగూ అప్పులు. ముగ్గురు ఆడబిడ్డలు.. అప్పుడు గుండె చెదరలేదు. ఇప్పుడు ఏడంతస్తుల మేడలో హాయిగా ఉండాల్సిన సమయంలో ఇలా...'' కళ్ల నీళ్లు పెట్టుకుంది.

సెల్ తీసి అసిస్టెంట్ వెంకట్‌కు ఫోన్ చేశాడు శశాంక్. అరగంటలో టేపు రికార్డర్ క్యాసెట్‌తో వచ్చాడు వెంకట్.

విషయమంతా విని 'పిచ్చివాళ్లు హిప్నటైజ్ కావడమేమిటి సార్...' అని అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

శశాంక్ నవ్వి 'అందరిలాగే నువ్వూ పొరబడుతున్నావు. ఆమె తన పనులు చేసుకుంటున్నప్పుడు ఫొటోలు చూస్తున్నప్పుడు స్పాంటేనియస్‌గా హిప్నటైజ్ అవుతుంది. ఆమె స్కిజోఫ్రీనియా పేషెంట్. అదీ సింపుల్ స్కిజోఫ్రీనియా... సోమ్నాంబులిస్టిక్ స్థితికి సులభంగా తీసుకెళ్ల వచ్చు. ఆ తర్వాత ఏజ్ రిగ్రేషన్. సమస్య ఏమిటో ఆమె చెబుతుంది' అంటూ అసిస్టెంట్‌ను నందమ్మకు పరిచయం చేసాడు.

రెండు రోజులు కన్సల్టింగ్ పని మీద హైదరాబాద్ వెళ్లాడు శశాంక్. ఇంటికి వస్తుంటే వెంకట్ ఫోన్ చేసాడు. ఎత్తి 'హలో వెంకట్.. ఎనీ ప్రోగ్రెస్' అడిగాడు శశాంక్.

'మార్వలెస్ సర్... ఆమె హిప్నటైజ్ అవుతుంది. తొందరగానే సెన్సరీ ఏక్టివిటీకి వెళ్తుంది. హైపర్ నేషియా కూడా పెరుగుతుంది. విచిత్రంగా పోస్టు హిప్నోటిక్ సజెషన్స్ పని చేస్తున్నాయి. ఓన్లీ షి ఈజ్ డిప్రెషన్ పేషెంట్.. నాట్ మ్యాడ్' అన్నాడు ఆనందంగా.

శశాంక్ మనసు ఒక్కసారిగా ఉప్పొంగింది. ఫ్రాయిడ్ అంతః చేతనం గుర్తుకొచ్చింది. తనకు ఇస్తానన్న గిఫ్ట్ ఏమిటో తెలుసుకోవడం కొరకే ఇది చేస్తున్నానా... ఆ కోరిక అతి క్రూరంగా నా ఇడ్‌లో దాగి ఉందా.. అనుకున్నాడు. మనసులోని సూపర్ ఇగో అదికాదని హెచ్చరించింది. ఓ కౌన్సిలింగ్ డాక్టర్‌గా ఆమెకు జీవితాన్ని ఇస్తున్నానని సర్ది చెప్పింది.

శశాంక్ ఇంటికి వెళ్లకుండా నేరుగా వసంత ఇంటికే వచ్చాడు. ఆలోచిస్తుంటే అతడికి కూడా అది ఒక పజిల్‌లా అనిపిస్తుంది.

వెళ్లేసరికి వెంకట్ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. వసంత తండ్రి నిర్లిప్తంగా ఉన్నాడు. నందమ్మ మాత్రం ఆత్రతగా ఉంది. వసంత హిప్నోటిక్ నిద్రలో ఉంది. బాడీ కదలికలు శ్వాస చూస్తే లెదార్జిక్ స్టేజి దాటినట్టుంది.

శశాంక్‌ను చూడగానే పట్టరాని సంతోషంతో నందమ్మ 'వసంత మాట్లాడింది బాబూ... తన పేరు చెప్పింది. శంకర్ పేరు పిల్లల పేర్లు కూడా చెప్పింది.... చాలారోజుల తర్వాత తన మాటను విన్నాను బాబు' అన్నది గుసగుసగా.

వెంకట్ సజెషన్స్ ఇస్తున్నాడు. ఆమె స్పందిస్తుంది. శశాంక్ గూడా ఊహించలేదు. వసంత అంత తొందరగా ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్తుందని. ఆమెలో కళాత్మకత, క్రియేటివిటీ, దృఢ సంకల్పం ఇవేవీ నశించిపోలేదని అన్నీ సజీవంగా ఉన్నాయని గుర్తించాడు.

కొద్దిసేపు ట్రాన్స్‌లో ఉంచి రేపటి కోసం ఒక పోస్ట్ సజెషన్ ఇవ్వమని సైగలతో చెప్పాడు శశాంక్. వెంకట్ అలాగే చేసాడు. ట్రాన్స్‌లోంచి ఆమె లేవకముందే బయటకు వచ్చాడు శశాంక్.

పోస్ట్ సజెషన్ బాగా పని చేసింది. మరునాడు మధ్యాహ్నం వెంకట్ ఇచ్చిన కొన్ని సజెషన్స్‌తోటే హెల్యూజినేషన్ స్థితి దాటి సోమ్నాంబులిస్టిక్ స్థితికి చేరుకుంది వసంత. హిప్నోటిజంలో ఇది అతిగాఢ స్థితి.

అంతవరకు ఆమెకు కనిపించకుండా దాక్కున్న శశాంక్ బయటకు వచ్చాడు. నందమ్మను వెంకట్‌ను బయటకు పంపి మంద్రమైన గొంతులో ఏజ్ రిగ్రేషన్ మొదలు పెట్టాడు.

కొన్నికొన్ని సంఘటనలను బేసిక్‌గా ఆమె వయసును తగ్గిస్తూ వివిధ సందర్భాల్లో మనసులోని మాటలను ప్రవర్తనను తెలుసుకోవడమే ఏజ్ రిగ్రేషన్. మానసికంగా వయసును తగ్గించి చిన్నతనంలోకి తీసుకెళ్లడం.

ఆమెకు పెళ్లయిన దగ్గరినుంచి మొదలు పెట్టాలనుకుని ముందే క్వొశ్చనీర్‌ని తయారు చేసుకున్నాడు. పెళ్లి నాటి జ్ఞాపకాలను ఆమె గుర్తు చేసుకోడానికి అరగంట టైం పట్టింది. వసంత మొహం నిండా వెలుగు. బుగ్గలపై సిగ్గు. పెదవులపై చిరునవ్వు. ట్రాన్స్‌లో జ్ఞాపకశక్తి పెరిగినా ఇమాజినేషన్ పెరగదు. అదిపూర్తిగా పర్సనల్. ఇమాజినేషన్ లేనిదే ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్లరు. వసంతకు అన్నీ కావలసినంత ఉన్నా నిర్లిప్తతే వాటన్నింటిని అదుపులో పెట్టుకుని మనసును మనిషిని గడ్డకట్టిస్తుందనుకున్నాడు. ఒక చిన్న ఫోబియా కూడా ఇంత మాయని చెయ్యగలదని అతనికి తెలుసు.

'నువ్వు అత్తారింటికి అడుగు పెట్టావు... అవునా...?' అడిగాడు శశాంక్.

'అవును' వసంత అన్నది.

''నీకు పెళ్లి ఇష్టమేనా..?'

'లేదు. ఇంటర్ ఫాసయ్యాను. ఇంకా చదువుకోవాలని ఉంది... కట్నం లేదని బలవంతంగా చేసారు'

'అత్తవారింట్లో ఎలా ఉంది..?'

'భయంగా ఉంది. ఆయన చాలా మంచివారు... మస్కట్ వెళ్తానంటున్నాడు. నా కిష్టం లేదు. వద్దని చెప్పా. ముగ్గురు చెల్లెళ్ల పెండ్లి ఎలా చేయాలి అంటున్నాడు. అవును ఎలా చేస్తాం... కళ్లు మూసి తెరిస్తే ఐదేండ్లు. ఆపైన ఏ బాధలుండవు గదా..... హాయిగా ఉండొచ్చు...'

తయారుచేసుకున్న ప్రశ్నలు కొంతవరకే ఉపయో

అనుష్క మీద కమల్ కన్ను

'అరుంధతి' విజయం తరువాత అనుష్క మీద చాలా మంది కళ్ళే పడ్డాయి. అవకాశాల మీద అవకాశాలు వచ్చి పడ్డాయి. ముఖ్యంగా కోలీవుడ్‌లో అనుష్క బిజీ అయిపోయింది. ఈ నేపథ్యంలో అనుష్కతో కలిసి నటించడానికి కమల్‌హాసన్ అత్యుత్సాహం చూపిస్తున్నాడని తెలిసింది. 29 సంవత్సరాల అనుష్కలో అందం కన్నా ఆమె నటన తనను బాగా ఇంప్రెస్ చేసిందన్నది కమల్ వాదన! అంత అద్భుత నటి అయితే ఉత్తమ నటిగా ఆమెకు ఎందుకు అవార్డు రాలేదో కమల్ గ్రహించలేదా? అని పలువురు అంటున్నారు. అయితే ఇవేవీ పట్టించుకునే స్థితిలో లేని కమల్ రాబోయే తన కొత్త ప్రాజెక్టులో అనుష్కను బుక్ చేసేశాడట!

గపడతాయి. తర్వాత ప్రశ్నలు జవాబుల్లోంచే పుట్టాలి. సంక్లిష్టంగా ఉండకుండా సరళంగా ఉండాలి. ఆమె ఊహ జీవన స్రవంతిలో కరెంట్‌కు సంబంధించి ఉండాలి.

ఒక్కొక్క ఏడాదిని జరుపుతూ శంకర్ మస్కట్ నుండి తిరిగి వచ్చిన రోజును గుర్తుకు తెచ్చాడు శశాంక్.

మనసులోనే కాదు. భావాలన్నీ మొహంలో కూడా ప్రతిఫలిస్తున్నాయి. ఆ రోజు గుర్తుకు తేగానే వికసిస్తుందన్న వసంత మొహం వాడిపోయింది. ఆమె కంఠం వణుకుతుంది. 'ఒద్దు... నువ్వు మళ్లీ వెళ్లొద్దు... నాతోనే ఉండాలి... ప్లీజ్' పలవరిస్తుంది వసంత.

'శంకర్ ఏమంటున్నాడు....' మంద్రంగా అడిగాడు శశాంక్.

'మూడు నెలలుండి మళ్లీ వెళ్తానంటున్నాడు. ఒక్కసారి వెళ్లొస్తానంటున్నాడు. ఆడబిడ్డల పెండ్లీలు అయిపోయాయి గదా... ఇంకేం బాధ అన్నాను. బాధ్యతలైతే తీరాయి గానీ మనం ఒట్టి చేతులతోనే ఉన్నాం కదా అంటున్నాడు..' మాటలు మంద్రంగానైనా ప్రవాహంలా తన్నుకు వస్తున్నాయి.

మూడు నెలలు ముందుకు జరిగి శంకర్ వెళ్లే రోజును గుర్తుకుతెచ్చాడు శశాంక్. వసంత ఏడుస్తుంది. ఏడుస్తూనే 'అవును. డబ్బు అవసరమే కదా... ఇంకొన్ని అప్పులున్నాయి. ఎలా తీర్చేది. ఐదేండ్లు ఓపిక పడితే హాయిగా ఉండొచ్చు. పైగా ఇద్దరు ఆడపిల్లలు. వాళ్ల పెళ్లీలు చేయొద్దు...' అంటుంది.

సంఘటనలు జరుపుతూ వెళ్తుంటే ప్రైవేట్ స్కూల్లో చేరిన విషయం చెప్పింది వసంత. శశాంక్ గుండె లయతప్పింది. సున్నితంగా శశాంక్ పేరును గుర్తు చేసాడు.

వసంత స్పందించలేదు. స్కూలు వాతావరణం గుర్తు చేసాడు. వెంటనే స్పందించింది. సోషల్ టీచర్‌గా చేరినట్టు చెప్పి ప్రిన్సిపల్ కృష్ణమోహన్ గుర్తు చేసింది. పర్సనల్ విషయాలు, రహస్య విషయాలు అడిగితే మౌనం.

శశాంక్ ఆసక్తిగా వింటున్నాడు. అప్పటి జ్ఞాపకాలు లీలగా కదిలాయి. కృష్ణమోహన్ గురించి అడుగుతున్నప్పుడల్లా ఆమె మొహంలో సిగ్గు. శశాంక్‌ను గుర్తుచేసి గిఫ్ట్‌ను గుర్తు చేస్తే ఈసారి వెంటనే స్పందించింది. ఆమె మొహం నిండా నవ్వు.

'శంకర్ వస్తున్నాడు. మంచి పెన్ను తెమ్మన్నాను. వాడికి పెన్ను ఇవ్వాలి. బాగా చదువుకుంటున్నాడు.' చెప్పింది. శశాంక్‌లో ఎలాంటి ఉద్వేగం లేదు. ఆ సమాధానం అప్పుడు చెప్పినా... ఐదు పదేండ్ల కింద చెప్పినా చప్పబడి పోయేవారు. ఇప్పుడు ఆమె మీద ఎనలేని గౌరవం కలుగుతుంది.

ఆ గిఫ్ట్‌ను ఎందుకు ఇవ్వలేక పోయావన్న సమాచారాన్ని రాబట్టాడు శశాంక్. అప్పుడు ఆమె మొహం పాలిపోయింది. శంకర్ అపార్థం చేసుకుంటాడని రావద్దని చెప్పానంది. అడుగుతుంటే వసంత గురించి కొత్తవిషయాలు తెలుస్తున్నాయి. ఆమె ఒంటరి జీవితానికి అలవాటు పడుతున్నట్టు తెలుస్తుంది. అతడున్న మూడు నెలలు ఆమె చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటుందని తెలిసింది. ఆమె అందం శంకర్‌లో ఎన్నో అనుమానాలను కలిగిస్తుందని అడుగడుగునా ఆ అనుమానాల నివృత్తి కోసం ఆమె నటించాల్సి వస్తుందని తెలిసింది. ఎంతట్రాన్స్‌లో ఉన్నా ఇష్టం లేని విషయాలు చెప్పరు. వసంత కూడా కొన్ని ప్రశ్నలకు మౌనంగా ఉంటుంది.

ఐదేండ్ల ఎడబాటు అతనిలో అనురాగాన్నే కాదు. కించిత్తు అనుమానాన్ని కూడా కలిగిస్తుందని తెలిసింది. అలా అనుకుంటున్నాడని ఆమెకు తెలుసు. ఆమెకు తెలుసని అతనికి తెలుసు. ఎవరూ ఎక్కడా అనరు. కాని నీడలా అది వేధిస్తూనే ఉంటదని వసంత సమాధానాలను బట్టి అర్థం చేసుకున్నాడు శశాంక్.

వింటుంటే జాలివేస్తుంది శశాంక్‌కు. డబ్బు, హోదాను చూసి అంతా సుఖమే అనుకునే మనుషులకు అంతరాళంలో గూడు కట్టుకున్న వేదన ఎలా ఉంటుందో తనకు కొత్త కాక పోయినా ఊహించని కొత్త కథను తెలుసుకున్నట్టుగా ఉంది.

శంకర్ విజా మీద మళ్లీ వెళ్లే రోజును గుర్తుకు తెచ్చాడు శశాంక్.

ఇన్ని సంఘటనల్లో ఎప్పుడూ కదిలిపోనంతగా కదిలిపోయింది వసంత. వణికిపోతుంది. 'ఆయన వెళ్లొద్దు... నాతోనే ఉండాలి.. వద్దు... ఒంటరిగా నేనుండలేను..' అంటూ మంచంలో పడుకున్నదల్లా కదిలిపోతుంది.

'ఎందుకు వెళ్తున్నాడు..?' అడిగాడు శశాంక్.

'ఇల్లు కొన్నాము. కొంతపాలం కొన్నాము.

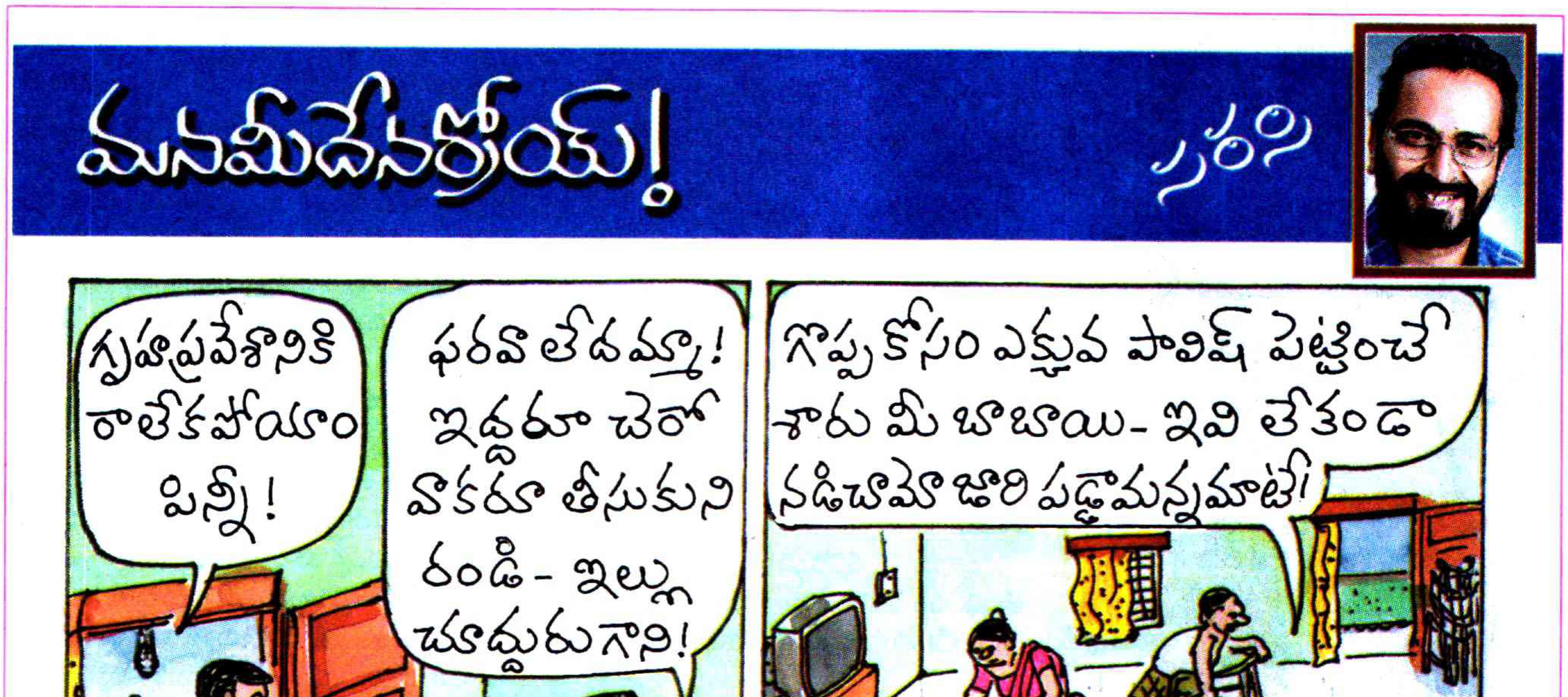

చేతుల్లో డబ్బులేదు. అయితేనేం... అప్పు లేదు... మనకిద్దరు పిల్లలున్నారు గదా... వాళ్ళ చదువులెట్లా పెళ్ళీలెట్లా అంటున్నాడు. నాకేదీ వద్దు. అతడే కావాలనిపిస్తుంది. చెప్పండి... అతడిని వద్దని చెప్పండి...' వసంత ఏడుస్తుంది.

శశాంక్‌కు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. సజెషన్స్ ఇవ్వడానికి గొంతు పెగలలేదు. రిలాక్స్‌డ్ సజెషన్స్ ఇచ్చి బయటకు వచ్చాడు. వెంటనే వెంకట్ వెళ్ళి ట్రాన్స్ నుంచి బయటకు వచ్చే సజెషన్స్ నెమ్మదిగా మొదలు పెట్టాడు.

నందమ్మ ఆతృతగా ఎదురొచ్చి 'బాబూ..... ఏముంటుంది?' అని అడిగింది.

నవ్వుతూ ఆమె భుజం తట్టి 'తప్పకుండా తేరుకుంటుంది' అంటూ బయట పడ్డాడు.

మరునాటికోసం మరో క్వశ్చనీర్ తయారు చేసుకున్నాడు. వసంతను చూస్తుంటే వ్యాకులతతో న్యూరోసిస్ రోగిగా మారి స్కిజోఫ్రినియాగా రూపాంతరం చెంది అది హిస్టీరియాగా పరిణమించిందనిపిస్తుంది. ఒక రోగం అలా పరిణామం చెందడానికి బలమైన కారణం కావాలి. ఆదే వేలో ఆమె రిపోర్ట్‌ను తయారు చేసాడు.

మరునాడు ఆ చీకటి గదిలో నేరుగా ఏజ్ రిగ్రేషన్ మొదలు పెట్టాడు.

పిండి గిర్నీ గుర్తు చేసింది ఈసారి శంకర్ వస్తున్నాడని తెలిసి ఆమె మొహంలో సంతోషం లేదు. వెళ్తున్నప్పుడు కదలికలేదు. ఐదేండ్లుగా చేసిన కూరగాయల బేరాన్ని కిరాణం దుకాణాన్ని అతడున్న మూడు

నెలల దూరం పెట్టడానికి మాత్రం బాధ పడింది. అతడి మీదున్న మనసును అతడు ఉండడని తెలిసాక వృత్తి మీదికి తిప్పుకుందని ఆమె సమాధానాలు బట్టి తెలుస్తుంది.

ఒకదశలో అతడున్న మూడు నెలలు ముళ్ళ మీద గడిపినట్టుగా గడిపింది. చిన్న పొలాన్ని అమ్మి పెద్ద పొలం కొన్నాడు. అలా కూరగాయల వృత్తి పోయింది. చిన్న ఇల్లును అమ్మి పెద్ద ఇల్లును కొన్నాడు. అలా కిరాణం పోయింది. పెద్ద ఇల్లును అమ్మి బిల్డింగ్ కొన్నాడు. అలా గ్రైండర్ గిర్నీ వృత్తి పోయింది. శంకర్ వచ్చినప్పుడల్లా ఏదో మార్పు. అతడితో మూడు నెలలు గడపడానికి అన్ని సంబంధాలను పనులను వదిలించుకుని అతడి కొరకే వేచి ఉన్నట్టు ఐదేండ్లు ఉగ్గ బట్టుకుని పలవరిస్తున్నట్టు నటిస్తూ అతని ఇగోను సంతృప్తి పరచడం ఆమెకు అలవాటయిపోయింది.

పిల్లల చదువులున్నాయని ఒకసారి, పెళ్ళీలకు డబ్బు అవసరం కదా అని ఒకసారి... రకరకాల కారణాలు చెప్పి అతడు పొడిగించుకుని వస్తుంటే తర్వాత తర్వాత స్పందించడం మానేసి భయపడడం మొదలు పెట్టింది. విషయాలన్నీ ఆమె నోటి వెంటే విన్నాడు శశాంక్.

ఏజ్ రిగ్రేషన్‌లో కూతుళ్ల పెళ్ళీల వరకు తీసుకొచ్చాడు శశాంక్.

'పెళ్ళీలు అయిపోయాయి. అతడు వెళ్ళిపోతానంటున్నాడు..' చెప్పింది వసంత.

'నీకు బాధగా లేదా...' అడిగాడు శశాంక్.

'లేదు...' షాక్ తగిలినట్టయింది శశాంక్‌కి.

'ఏం... ఎందుకు...?' అడిగాడు.

ఆమె అదే ట్రాన్స్‌లో ఉంది. మొహం నిండా నిర్లిప్తత. గదిలో ఒకే ఒక చిన్న లైటు. ఆ మసక వెలుతురులో కూడా ఆమె మొహంలోని నిర్లిప్తత స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

'కలిసి ఉండాల్సిన వయసులోనే కలిసి లేము. ఇప్పుడు కలిసుండి చేసేదేముంది నష్టమే తప్ప'

'నష్టమా... ఏమిటిది...?' అడిగాడు శశాంక్.

'అతడుంటే పనికి వెళ్లనివ్వడు. వ్యవసాయం చెయ్యనివ్వడు. నా పదెకరాల భూమితో వందల మంది బతుకుతున్నారు. నాలుగు కుటుంబాలైతే నా భూమి మీదనే బతుకుతున్నాయి' అన్నది.

'ఇప్పుడు వ్యవసాయం ఎలా ఉంది.' అడిగాడు శశాంక్.

'బాగుంది. తీరొక్కపంట. బంగారం పండుతుంది. నేనే పెద్ద రైతును. నాకు పెట్టుబడికి కొదువ లేదు. కోమటి నా యింటికే వస్తున్నాడు. ఎరువులు విత్తనాలు ఇంటి ముందుకు వస్తున్నాయి. చేతినిండా దానం చేసుకుంటున్నాను. చేతికింద పది మంది పని చేస్తున్నారు' చెప్పింది.

సమస్య ఎక్కడ ముడిపడిందో తెలిసి పోయింది శశాంక్‌కి. ఆమెను కదిలించాలని అన్నాడు.

'పొలాన్ని అమ్మెయ్యి.... హాయిగా ఇంట్లో కూర్చుని బతకొచ్చు. ఎందుకు కష్టం' అన్నాడు.

మంచంలో వసంత కోపంగా కదిలింది. 'చీ... పొలంలో పని చేస్తున్నప్పుడు కలిగే సుఖం ఇంట్లో కూర్చున్నప్పుడు ఎలా కలుగుతుంది. పదిమందికి అన్నం పెడుతున్నప్పుడు కలిగే తృప్తి ఒక్కరు తింటే ఎక్కడ ఉంటుంది' అన్నది.

'లేదు... పొలం అమ్మాల్సిందే..'

'అమ్మను... అమ్మను...' తీవ్రంగా ఉంది ఆమె కంఠం.

'లేదు... అమ్మి తీరాల్సిందే' మరింత గట్టిగా అన్నాడు శశాంక్.

'లేదు... నా బొందిలో ప్రాణముండగా నేను అమ్మను... నా భూమి... నా కన్న తల్లి... నా బంగారు పంట..'

'శంకర్ అమ్మేస్తానంటున్నాడు... ఎలా....'

ఆమె గొంతు తగ్గించింది. తీవ్రత తగ్గింది... 'కనీసం అతడినైనా నాతో ఉండమంటాను' అన్నది.

సంవత్సరం క్రిందట పొలం అమ్మిన విషయం శశాంక్‌కు తెలుసు. సజెషన్స్ ఇస్తూ నైపుణ్యంగా ఆమెను ఒక ఏడాది కిందికి దించాడు. పొలం అమ్మిన రోజు ఆమెకు గుర్తు చేసాడు.

అంతే... నిలువెల్లా వణికిపోయింది వసంత. ఆమె నోట మాట రావడం లేదు. కాళ్ళు చేతులు వణుకుతున్నాయి. చెమట పట్టింది. గొంతు మాత్రం పెకలడం లేదు. అమితమైన ఉద్వేగానికి లోనయినట్టు గుర్తించాడు శశాంక్. ఆమెను మాట్లాడించాలని ప్రయత్నించాడు. అతడి ప్రయత్నం ఫలించలేదు. ఆమె గొంతు పెకలడం లేదు. అలాగే ఊగి పోతుంది.

తర్వాత కొద్ది రోజులు ముందుకు వచ్చాడు.

వసంత నిశ్చలంగా ఉంది. ఉలుకులేదు. పలుకు లేదు.

ఇంకా... ఇంకా ముందుకు.

నిశ్చలం... మౌనం.

కొద్దిసేపు అదే నిద్రలో ఉండడానికి సజెషన్స్ ఇచ్చి బయటకు వచ్చాడు శశాంక్. బయట నందమ్మతో పాటు ఆమె తండ్రి కూడా ఎదురు చూస్తున్నాడు. అతడికి ఏదో ఆశ పుట్టినట్టుంది. వచ్చి రెండు చేతులు పట్టుకుని 'బాబూ... నా కూతురును ఎలాగైనా రక్షించు బాబూ...' అన్నాడు. అతడి మొహంలో ఇంతకు ముందున్న ప్రశాంతత లేదు. ఆందోళనగా ఉన్నాడు.

శశాంక్ ఆయనను చూసి నవ్వాడు. అతడికి ధీమా ఇస్తున్నట్టుగా 'వసంతను రక్షించడానికిప్పుడు పచ్చటి పదెకరాల పొలం కావాలి' అన్నాడు.

*

గ్లాసియర్: పైన గడ్డకట్టుకున్నట్టుగా ఉన్న లోపల అత్యంత వేగంతో ప్రవహించే హిమనీనది

పెద్దింటి అశోక్‌కుమార్
సెల్: **94416 72428**

తమిళ తంబికి శుభవార్త!

ఇది నిజంగా తమిళ తంబికి శుభవార్తే! కారణాలు ఏమైనప్పటికీ ఇలియానా ఇటీవలి కాలంలో తమిళ అభిమానులకు దూరంగా ఉంటూ వచ్చింది. అప్పుడెప్పుడో ఓ సినిమాలో నటించి, ఆ తరువాత కోలీవుడ్‌కి దూరమైంది. ఇప్పుడు తిరిగి కోలీవుడ్ మీద ప్రేమతో ఓ సినిమా చేయడానికి అంగీకరించింది. విక్రమ్ సరసన, విక్రమ్ కుమార్ దర్శకత్వంలో చేయనుంది. టాలీవుడ్‌లో ఆమె తాజా చిత్రం 'సలీమ్' తీవ్ర నిరాశను మిగిల్చిన నేపథ్యంలో కోలీవుడ్, టాలీవుడ్‌లలో సినిమాలు అంగీకరించే విషయంలో ఆచితూచి అడుగేయాలన్న ఆలోచనలో ఇలియానా ఉంది. అయితే ఈ సినిమా ఇలియానా అంగీకరించడానికి వెనుక విక్రమ్ ప్రోద్బలం తీవ్రంగా ఉందనీ పలువురు అంటున్నారు.